

res ved at henvende sig til en fremmed Magt. Naar jeg alligevel kan gaae ind paa, at Livsstraffen bibeholdes i denne Paragraph ved Siden af Tugthuusstraffen, saa er det ikke, fordi jeg har nogen Tvivl, og derfor vil see at gaae paa Accord med mig selv ved at faae baade Livsstraf og et Alternativ, men fordi der ogsaa i denne Paragraph er nævnt Forbrydelser, som efter min Overbevisning fortjene Dødsstraf. Med Hensyn til § 85, er jeg aldeles enig med min ærede Sidemand til venstre (Lehmann) i, at den er en Skamplet paa Loven. I forrige Samling blev dette Stykke af Paragraphen udstemt med fuldstændig Enstemmighed; jeg vilde ønske, at den ærede Landssthingsmand, som har stillet Endringsforslag til denne Paragraph, havde stillet det Forslag, at dette Stykke skulde udgaae. Der er blevet talt saa vægtigt imod denne Paragraph, at jeg ikke skal anføre Mere. Kun vil jeg sige, at heller ikke her er der Tale om at berøve Nogen Livet, men kun om Attentat. Derimod kan jeg ikke gaae ind paa Endringsforslaget til § 190. Jeg kan ikke ansee det for rigtig, at der, hvor der er Tale om et overlagt Mord, sættes en anden Straf end Livsstraf. Jeg vil gjerne erkjende, at der er Tilfælde, hvor der kan være saa Meget, der taler til Undskyldning for Morderen, at man kunde ønske ham benaadet, men jeg troer, at det kun er saa enkelte Tilfælde, at Benaadningsretten der vilde være paa sin rette Plads, og at den ikke vil blive hyppig benyttet.

Justitsministeren: Jeg skal ikke komme tilbage paa den Discussion, som nu blev gjenoptagen af den ærede sidste Tale, med mere end et Par Ord. Jeg skal blot med Hensyn til en Bemærkning, der blev gjort af den ærede første Landssthingsmand for 10de Kredts (Lehmann), sige, at jeg ikke troer, det vil være vanskeligt at forstaae, hvad der menes med „Friheden“ i § 85, naar man tager Hensyn til de Tilfælde, der ere stillede ved Siden-deraf. Det er aabenbart, at der ikke her er Tale om en simpel Forgribselse paa Kongens Person, der falder ind under § 88, men om at sætte ham ude af Stand til at regjere. Det, at berøve Kongen Livet, Friheden eller Thronen har det

tilsælles, at han sættes ud af Stand til at regjere, være sig for kort Tid eller, naar det er Livet, der berøves ham, for bestandigt. Der næst skal jeg med Hensyn til Sammenhængen mellem disse Bestemmelser og de øvrige Bestemmelser i Loven blot bemærke, at jeg troer, at det er ret betegnende, at, medens der for flere andre Forbrydelser — ogsaa af de bethelligere, blandt Andet efter Lovudfæstets nuværende Affattelse for Drab — findes Alternativer af Livsstraf og Strafarbejde for Livstid, er der for disse tre særegne Forbrydelser alene bestemt Livsstraf. Jeg troer, at dette, ikke blot i systematisk Henseende, men ogsaa for den almindelige Retsbevidsthed, er høiligt udsønder dem, idet det betegner dem som de allerverste Forbrydelser.

Hvad de øvrige Endringsforslag angaaer, som ere under Forhandling, skal jeg bemærke, at Forslaget til § 159 forekommer mig paa en høiligt Maade at forene de Hensyn, som denne Gjenstand udfordrer. Det er ganske vist, at man her ikke bør gribe ind i det private Liv, naar der ikke findes Fornødenhed derfor; det vil heller ikke stee, naar det paa den Maade, som her foreslaaet, bliver overladt til den fornærmede Egtesælles Afgjørelse, om Sag skal reises, idet der ikke engang vil blive Spørgsmaal om at affordre denne Erklæring, med mindre Sagen allerede har faaet en vis Offentlighed, saa at en fuldstændig Hemmeligholdelse i et saadant Tilfælde neppe er tilstede. Naar Sagen kan holdes hemmelig, vil der neppe blive reist nogen Undersøgelse om den, og ved Siden af beholder Staten dog et Midde til at forebygge, hvad der giver offentlig Forargelse, hvilket jeg anseer for den væsentligste Fortjeneste ved den Affattelse, der nu er foreslaaet at give § 159. — Det er en Selvfølge, at der ikke fra min Side er Noget at erindre imod Forslaget til § 94, men at jeg meget mere maa ansee dette Forslag for aldeles correct og at foretrække for den Affattelse, som Paragraphen har faaet i det andet Thing ved tredie Behandling.

Lehmann: Jeg vil kun med Hensyn til Endringsforslaget til § 159, til hvad der allerede er sagt, sige to Ord. Der gaaer igjen